

הצגה פרטית

בווילה של מנהל-מלון לבן, ליד נייירובי. עורכים אנשי להקת בומאס אוף קניה מושב הקיקוי מופע פרטי לעיני תוואים ישראליים, שהוזמנו לקניה על-מנת לגלות אותה עבור התייר הישראלי.

פחת, הלבן שפוגשים הוא בדרך-כלל תייר. את הלבנים המקומיים, ששרדו מתקופת הקולוניאליזם, פוגשים פה ושם לא כאדרי-גים ושליטים, אלא בדרך-כלל כעוזרים. בפיסגה יושבים שחורים. תחתיהם ניתן למצוא את היועצים והעוזרים הלבנים. משם מטה כל דרגי הביצוע, כולל מיקצועות טכניים מסובכים, נמצאים בידי השחורים. ואם דרושה הוכחה כדי לנפץ את כל הדיעות הקדומות על נחיתותו של האדם השחור, קניה היא ההוכחה לכך. מהרגע שבו נוחתים בקניה רואים הרבה שחור, הרבה ירוק והרבה כחול. יש גם מעט לבן, אבל הוא שייך בדרך-כלל לענפים הצחורים בעלי הצורות הבלתי-ירגילות השטים ב"שמייה של קניה.

והעסק ששמו מדינה דופק כהלכה. בניגוד לכל האמונות התפלות פרי החינוך המערבי, מגלה המבקר בקניה מדינה מתוקנת, ש"שירותיה ויציבותה, כמו המזג הנוח של בני עמה, יכולים רק לעורר קנאה. מול כל אלה המתריסים נגד מתן הי-עצמות לשחורי אפריקה, ומביאים כדוגי מות מישטרים של עריצות ונחשלות הי-שולטים במדינות אפריקאיות רבות שזכו בעצמות, קניה היא ההוכחה החיה ל-איוולת שבהשקפה זו.

מלבד הדריקיום המאלף של שחורים ולבנים זה בצד זה, יכולה קניה להציג גם את דוהיקיום של אנשים וחיות ביחד. אבל על זה, ככתבה הבאה.

פעת האדם הלבן עליו. מתחת לחצאיות הקש המתנופפות של הרקדניות נחשפו תחתונים לבנים. חזיהן היו מכוסים חזיות גדולות.

בחוק, ברחבי העולם המערבי, מופיעות להקות המחול האפריקאיות בחזות השופים. אבל כאן, במדינה הכושית הראשונה ש"קבלה את עצמאותה, הם סיגלו לעצמם כבר את מוסר האדם הלבן.

ישראלי, שחדל כבר "לגמור את כל העולם" בתיורייה-הקייץ שלו, ומנסה עתה לגלות את היבשת האפריקאית דרך המדינה העצמאית השחורה היחידה שישאליים יכו-לים לטייל בה באופן חופשי, קניה היא הרבה יותר מסתם עוד אתר-תיירות מזדמן. היא מציעה אומנם נופים קסומים, מיפגש חי עם תרבות אחרת, אקלים ממוזג-אווריר ושמורות-טבע גדושות חיות-בר מהגדולות בעולם. אולם את העניין המיוחד היא מעניקה בהיותה מעבדה חיה שבה עומד במיבחן כושר הניהול והשילטון העצמי של השחורים האפריקאים.

זהו הדבר הבולט מייד לעינו של הבא מבחוץ. מדינה מתוקנת, המתפקדת ככל מדינה מערבית אחרת, המנהלת כולה בידי שחורים — מעמדות-המפתח שבצמרת ועד לעובדיה-השירותים.

מעט מאד אנשים לבנים אפשר לפגוש בקניה, שעוד לפני 15 שנים היתה אחת מפניני הכתר הבריטי, ששלטה ונוהלה בידי לבנים. בניירובי המודרנית, היפה והמטרי

כמו בבית

מרגישה הדוגמנית הישראלית קיטי ממון, המחזיקה בידה האחת כוס ויסקי ובידה השנייה מלטפת כלב, תוך צפייה במופע-פולקלור בקניה. קיטי, ילידת אנגליה, טוענת כי הנוף, הצמחיה וצורת הבתים בקניה מזכירים לה את מולדתה. כמוה, גם הנתינים הלבנים שנתרו בקניה, מרגישים את עצמם כמו בביתם.

תופי הלו

המשתלשלים על כתפי הי-מתרופפים עשויים מגזירי-עץ נבובים, שעליהם מתחזים סוגי-עורות שונים.

הקאיימבה

כלי-נגינה קניאתי מקורי, היא מור-כתב מקני-סוף מחבורים זה לזה, המנגן מניע את הכלי עם כל גופו.

פעמוני רגל

הקשורים מסביב לקרסולו של פורט-הנבל הקניאתי, מטייעים לו לגוון את צילוי המיתרים, כשידיו פורטות על הנבל.